

۱۲ توصیه امام خامنه‌ای برای استفاده بهتر از لیالی قدر

مروری بر برخی از توصیه‌های رهبر معظم انقلاب اسلامی
برای استفاده هرچه بهتر و کامل‌تر از لیالی قدر ماه مبارک رمضان

با آمادگی معنوی وارد شب قدر شوید

در ماه رمضان هم در همه روزها و شبها دل هایتان را هرچه می توانید با ذکر الهی نورانی ترکیبید، تا برای ورود در ساحت مقدس لیلۃ القدر آماده شوید، که: **لیلۃ القدر خیر من الف شهر*** **تنزل الملائكة والژووج*** **فیها یاذن ربهم من کل امر***. شنبی که فرشتگان، زمین را به آسمان متصل می کنند، دل ها را نورباران و محیط زندگی را با نور فضل و لطف الهی منور می کنند. شب سلام و سلامت معنوی - **سلام هی حتی مطلع الفجر*** - شب سلامت دل ها و جان ها، شب شفای بیماری های اخلاقی، بیماری های معنوی، بیماری های مادی و بیماری های عمومی و اجتماعی که امروز متأسفانه دامان بسیاری از ملت های جهان، از جمله ملت های مسلمان را گرفته است! سلامتی از همه این ها، در شب قدر ممکن و میسر است: به شرطی که با آمادگی وارد شب قدر شوید.

ساعات لیلة القدر رامغتنم بشمارید

در این شب‌ها با خدا باید حرف زد، از خدا باید خواست.
اگر معانی این دعاها را انسان بداند، بهترین کلمات و بهترین خواسته‌ها در همین دعاها و شب‌های ماه رمضان و شب‌های احیا و دعای ابی حمزة و دعاهای شب‌های قدر است. اگر کسی معانی این دعاها را نمی‌داند با زبان خودتان دعا کنید؛ خودتان با خدا حرف بزنید. بین ما و خدا حاجی وجود ندارد؛ خدای متعال به ما نزدیک است؛ حرف ما رامی‌شنو. بخواهیم با خدا حرف بزنیم؛ خواسته‌های خودمان را از خدای متعال بخواهیم این انس با خدای متعال و ذکر خدای متعال و استغفار و دعا خیلی تأثیرات معجزه‌آسایی بر روی دل انسان دارد؛ دل‌های مرده را زنده می‌کند.

۱۳۷۶/۱۰/۲۶ اورم.

مناسبت شب قدر، یکی مناسبت دعا و تضرع و توجه به روزگار است که ماه رمضان بهخصوص شب های قدر، بهار چه دل ها و ذکر و خشوع و تضرع است. ثانیاً بیانه و مناسبت برای این که دل هایمان را با مقام والای امیر المؤمنان و سوره عالم قدری آشنا کیم و درس بگیریم. هرچه که در فضایل قیام عالی آشنا کیم و درس بگیریم. هرچه که در فضایل رمضان و ظایف بندهگان صالح در این ماه بزیان جاری شود و زان گفت، امیر المؤمنین نمونه کامل آن و بر جسته ترین الگوی آن خصوصیت است. ۱۴۸۷/۰۶/۲۹.

۵ به ولی عصر، ارواح نافدah، توجه کنید

مشب را که شب قدر است، قدر بدانید. دعا، تضرع، توبه و انباء
وجه به پروردگار، حزو و ظایف همه ماست. مشکلات عمومی
سلمین، مشکلات کشور، مشکلات شخصی تان و مشکلات
ستان و برادرانتان را خودتان مطرح کنید. از خدای
عال توجه بخواهید؛ از خدای متعال مغفرت بخواهید؛ از
لای متعال انباء و حال و توجه بخواهید.

مشب را قدر بدانید. شب بسیار مهمی است؛ شب بسیار
یزی است. به ولی عصر، ارواحناقدا، توجه کنید؛ به در خانه
را - مسجد - بروید و به بربت امام زمان از خدای متعال
ادسته باشان. اماگ. ۱۰۷/۳۷۱

۱۳۷۱/۰۱/۰۷ را بگیرید.

ز اول شب بیست و سوم، از نهگام غرور آفتاب، سلام الهی -
سلام هی حتی مطلع الفجر» - شروع می شود، تا وقتی که اذان
بح آغاز می گردد. این چند ساعت این وسط، سلام الهی و
ن الهی و خیمه رحمت خداست که برسر اسرافرینش زده شده
است. آن شب، شب عجیبی است؛ بهتر از هزار ماه، نه برابر آن،
میزیز من ألف شهر». هزار ماه زندگی انسان، چقدر می تواند برکات
وجود آورد و جلب رحمت و خیر کند! این یک شب، بهتر از
کار ماه است. این، خیلی اهمیت دارد. این شب را قادر بدانید
آن را به دعا و توجه و تفکر و تأمل در آیات خالق و تأمل در
نوشت انسان و آن چه که خدای متعال از انسان خواسته است
بسی اعتباری این زندگی مادی و این که همه این چیزهایی که
می بینید، مقدمه آن عالمی است که لحظه جان دادن، دروازه آن

للم است، بگذرانید. ۱۳۷۵/۱۱/۱۲

شب های قدر را حقیقتا قدر بدانید. قران صریحا می فرماید: «بیشتر من الف شهرا»، یک شب بهتر از هزار ماه است! این خیلی بیش دارد. شبی است که ملائکه نازل می شوند. شبی است روح نازل می شود. شبی است که خدای متعال آن را به عنوان الام دانسته است. سلام، هم به معنی درود و تحيیت الهی انسان هاست، هم به معنای سلامتی، صلح و آرامش، صفا و جانها و جسمها و اجتماعات است. این مردم، برای دلها و جانها و جسمها و اجتماعات است. لحاظ معنوی، چنین شبی است! شب های قدر بدانید برای مسایل کشور، مسایل خودتان، مسایل مسلمین و مسایل مورهای اسلامی دعا کنید.

۵ حاجات خود و مؤمنان را ز خدا بخواهید

گنگاه کنید به حاجات خودتان، حاجات مسلمانان، حاجات مسروتان، حاجات برادران مؤمنتان؛ به مریض‌ها، به مریض دارها، حاجات جاتبازان، به غم دیده‌ها، به دل‌های غمگین، به چشم‌های ایران، به نیازهای فراوان انسان‌هایی که حول وحش شما، زیر گف شما و در کشور شما هستند، در دنیای اسلام هستند، کرده که خاک هستند. همه این حاجات را در این شب‌های قدر، می‌یکی از خدای متعال بخواهید.

وتحسن و خصم، مزینه های روح انسانی است. این سب باشد بیواده ما را در پیشتر از اینها دور و جدا کند.

۱۳۸۳/۰۸/۱۵

۵ بهترین اعمال در این شب، دعاست

فرومد «لیله القدر خیر من الف شهر»؛ شبی که به عنوان لیله القدر شناخته شده است و مردد است بین چند شب در ماه رمضان، از هزار ماه بیترو بالا است. در ساعت های کیمیایی لیله القدر، بنده مؤمن باید حدا کش استفاده را بکند. بهترین اعمال در این شب، دعاست... احیا هم برای دعا و توسیل و ذکر است. نماز هم - که در شب های قدر یکی از مستحبات است - د واقع مظہر دعا و ذکر است. در روایت وارد شده است که دعا «مح عباده» مغز عبادت، یا به تعبیر رایج مها، روح عبادت، دعاست. دعا یعنی چه؟ یعنی با خدای معال سخن گفتتن؛ در واقع خدا را نزدیک خود احساس کردن و حرف دل را با در میان گذاشتن. دعا یا درخواست است، یا تمجید تحمید است، یا ظاهر محبت و ارادت است؛ همه این ها دعاست. دعا یکی از مهم ترین کارهای یک بنده مؤمن و یک انسان طالب صلاح و نجات و نیجان است. دعاء، تطهیر و هنر هست.

است. دعا در تطهیر روح چینی نوشی دارد. ۱۳۸۴/۰۷/۲۹

۵ به معانی دعاها تو جه کنید

ادعیه رسیده از معصومین علیهم السلام همه پرمغز، پرمضمون از لحاظ سوز و گدا عاشقانه و عارفانه است و غالباً در حد عالی، متنها جزو بهترین ها یا شاید بهترین ها، این دعاها بایی است که از امیر المؤمنین علیهم السلام رسیده است. همین دعای کمیل یا دعای صباح یا مناجات شعبانیه، که من از امام زین العابدین علیه السلام گفته ام کمیل و مناجات شعبانیه. هر دو از امیر المؤمنین علیهم السلام است. این راز و نیاز و سوز و گداز امیر المؤمنین و هم مناجات های آن بزرگوار حقیقت گذاشته است برای کسی که توجه داشته باشد.

و من خواهش می کنم جوانان عزیز ما سعی کنند معانی این کلمات و این فقرات را در این دعاها مورد توجه قرار بدهند. الفاظ دعا، الفاظ فصیح

زیبایی است؛ لیکن معانی، معانی بلندی است. ۱۳۸۷/۰۶/۲۹

۵ با خدا حرف بزنید

من خواهش می‌کنم جوانان عزیز ما سعی کنند معانی این کلمات و این فقرات را در این دعاها مورد توجه قرار بدهند. الفاظ دعا، الفاظ فصیح و زیبایی است؛ لیکن معانی، معانی بلندی است. در این شب‌ها با خدا باید حرف زد، از خدا باید خواست. اگر معانی این دعاها را انسان بداند بهترین کلمات و بهترین خواسته‌ها در همین دعاها و شب‌های ماه رمضان و شب‌های احیا و دعای ابی حمزه و دعاهای شب‌های قدر است. اگر کسی می‌داند، دعاها را نم می‌داند، یا زبان خودتان دعا کنید؛ خودتان با خدا حرف

سیره عملی برخی از علماء و بزرگان درباره نماز

در مسیر بندگی خدا حرکت کردن و عبادت پورودگار امری است که بدون آن بشر به کمال واقعی خود نخواهد رسید و پله‌های سعادت را نخواهد پیمود، در این میان عالمان و دانشمندان اگرچه دارای نبوغ فکری و اندیشه بلندی بوده‌اند ولی از عبادات الهی و توفیقات خداوندی بی‌بهره نبوده‌اند حتی در بسط دامنه توفیقات خویش به واسطه نماز از خدای خویش مدد می‌گرفتند. به عنوان نمونه به سیره عملی برخی از علماء و بزرگان

و زیر پردازی نهاد

۱۰۷ افتاد.

۵- احود حراسی و نعیده نماز جماعت و نافله

مؤلف کتاب «حیة الاسلام» می نویسد: «احوند در دو وقت صبح و مغرب، نماز به جماعت می گذارد اما در ماه مبارک رمضان که هر سه وقت نماز را به جماعت ادا می نمود و نوافل شبانه روزی از آن جناب فوت نمی شد، لکن نه صرف ادای تکلیف باشد بلکه روح جذبه حق از عباداتش هویا بود». (۲)

علامه امینی و عشق به نماز علامه امینی مدت سه شب در حرم

امام رضا علیه السلام بود و هر شب هزار رکعت نماز می خواند و او گفتند: شما خسته نمی شوید؟ فرمود: مگر ما همی از شناخته می شود که من از نماز خسته شوم؟^(۷)

مرحوم سید مرتضی علیه السلام و عشق به نماز

این عالم ربانی در هنگام مرگ و صیت کردند که: «تمام نمازهای مرakeh در طول عمر خوانده ام و نیابت از من دویاره بخواهید». وقتی از علت آن سؤال کردند، این طور جواب فرمودند: «من علاقه مند به نماز و عاشق راز و نیاز با خدا بودم و از

آن لذت فروان می بردم و همیشه قبل از رسیدن وقت نماز برای آن لحظه شماری می کردم. به همین دلیل شاید نمازهای من صد درصد خالص برای خدابوده و لذت روحی خودم در بهجا اوردن آنها نقش داشته و نمازی که یک درصد هم برای غیرخدا باشد، شایسته درگاه خدا نیست.^(۴)

● بوعلی سینا^{علیه السلام} و حل مشکلات علمی بانماز

ایشان هرگاه در فهم و حل مسئله‌ای در می‌ماندند، بر می‌خاست و وضو می‌گرفت و به سوی مسجد جامع می‌رفت. در آن جانماز می‌خواند و به درگاه خدا امانت کلید خود را می‌گذاشت.^(۵)

حضرت خدیجه عليها السلام مادر مؤمنان

گفت و گو با حجت‌الاسلام محمد خردمند

شاره، حضرت خدیجه کبری عليها السلام را چقدر می‌شناسیم؟ زنان بهشتی چه کسانی هستند و زنان و دختران امروز چه نسبت و مشابهتی با مادر مؤمنان دارند؟... گفت و گوی حاضر شاید بتواند باخسی به این گونه پرسش‌ها باشد و روزنه‌ای به سوی روشنایی بگشاید و حال و روز بتوانوں مسلمان را بهتر سازد.

همه زنان تماذی که در این دنیا هستند مورد آمایش الهی قرار می‌گیرند و کسانی بهشتی می‌شوند که مانند حضرت خدیجه کبری عليها السلام گوهر ایمان خود را حفظ کنند و اخلاص و سبک زندگی شان را بر اساس آن سامان دهند.

جناب خدیجه کبری عليها السلام چنان عفاف کامل و خوبی‌شتن داری و تقوایی داشت که در همان دوران تاریک جاهلیت نیز او را طاهره یعنی پاک و پاکیزه می‌نامیدند.

آیا زن مسلمانی که عفاف و حجابش را به صورت کامل حفظ نمی‌کند و یا خمس مالش را نمی‌پردازد... می‌تواند خودش را دوستدار واقعی حضرت خدیجه کبری عليها السلام بشمارد؟

محاصره اقتصادی و اجتماعی در شعب ابولطالب عليه السلام ناید نشوند. به همن جهت استاد شهید مطهری در کتاب «سیری در سیره نبوی» تأکید کرده است که ... اگرمال خدیجه نبود شاید فرقه‌تگذستی مسلمانین را زیاد در می‌آورد. مال خدیجه خدمت خدمت کرد امنه خدمت رشوه دادن که کسی را پاول مسلمان کرده باشد، بلکه خدمت به این معنی که مسلمانان گرسنه را جاتی داد و مسلمانان با پول خدیجه توانستند رسیده کنند.»^۱

نکته سوم: این فقرات ایناری بزرگ بود و نشانه‌ای از ایمان و اخلاص و زعد آن برزگار حضرت خدیجه که غیر از آزمایش ثروت قرار گرفت و برای حفظ اسلام از گزند دشمنان و مقاومت در برابر جنگ اقتصادی از همه اموال شکست و این فکاری، درسی آموخته برای زندگی هر مسلمان است. ما نیز امتحان خواهیم شد.

قدرت حاضریم برای حفظ اسلام از مال خود صرف کنیم! متأسفانه برخی از زنان یا مردان چنان دلیسته به دنیا شده‌اند که حتی حاضر نیستند خمس و اربعاء اموالشان را پرداخت کنند! آیا من مسلمانی که عفاف و حجابش را به صورت کامل حفظ نمی‌کند و یا خمس مالش را نمی‌پردازد... می‌تواند خودش را دوستدار واقعی حضرت خدیجه کبری عليها السلام و حضرت فاطمه زهرا عليها السلام بشمارد؟!

به نظر شما زنان امروز چه نسبت و مشابهتی با حضرت خدیجه عليها السلام دارند؟

پرسش جالب و مشکلی است از این نظر که خیلی کلی است. می‌توان گفت که همه زنان حتی حضرت خدیجه عليها السلام نیز تا زمانی که در این دنیا هستند مورد آزمایش الهی قرار می‌گیرند و کسانی بهشتی می‌شوند که مانند حضرت ام المؤمنین خدیجه کبری عليها السلام ایمان خود را حفظ کنند و اخلاص و سبک زندگی شان را براساس آن سامان دهند. باید بازنوی مسلمان هرچه بپنیر و بیشتر با زندگی و شخصیت زنان بهشتی آشنا شوند تا شاخص‌های فضیلت و قوای وکال را به خوبی بشناسند و گوهر ایمان و عمل صالح خود را تقویت کنند و زندگی خود را سرشار از نور و آرامش سازند. آری زن مسلمانی که در مکتب حضرت فاطمه زهرا عليها السلام و حضرت خدیجه کبری عليها السلام در برابر دشمنان شکست شود و بهتر باشد که باز خود را در خارج از اسلام پرداخت و درین راه هیچ کوتاهی نکرد. امواوال او ایشان را در روزگار سختی و محاصره اقتصادی ایناری پاک و پاکیزه می‌دانستند.

زنان بهشتی چه کسانی هستند؟

بپیشیند به طور کلی هر مرد یا زن مسلمانی که بتواند ایماش را تایان زندگی حفظ کند و عمل صالح انجام دهد و با اینمان از این دنیا بروزد؛ بهشتی می‌شود. در قرآن کریم آمده است: ... وَمِنْ عَيْلَنَّ الْجَنَّةَ يُؤْتَوْنَ الْحَيَاةَ الْإِيمَانَ وَمَنْ مُهِمْنَ فَأُلْئِكَ يَأْتِيُونَ الْجَنَّةَ يُؤْتَوْنَ فِيهَا مُهِمَّا ...^۲ این مفهوم از دنیا غفلت از توحید الهی است؛ نه چیز دیگر. غیر خدا را مقصود بازدید و از این دنیا مقصود باشند و اگر برای کسی جنبه استقلالی پیدا کند، از مصادیق باطل خواهد بود؛ و ما هذه الحياة الدنيا إلا لهو و لعب. (عنکبوت ۶۴:۱)

کفتنی است که مقصود از دنیا غفلت از توحید الهی است؛ نه چیز دیگر. غیر خدا را مقصود بازدید و از این دنیا مقصود باشند و اگر برای کسی جنبه استقلالی پیدا کند، از مصادیق باطل خواهد بود؛ و ما هذه الحياة الدنيا إلا لهو و لعب. (عنکبوت ۶۴:۱)

کفتنی است که مقصود از دنیا غفلت از توحید الهی است؛ نه چیز دیگر. غیر خدا را مقصود بازدید و از این دنیا مقصود باشند و اگر برای کسی جنبه استقلالی پیدا کند، از مصادیق باطل خواهد بود؛ و ما هذه الحياة الدنيا إلا لهو و لعب. (عنکبوت ۶۴:۱)

کفتنی است که مقصود از دنیا غفلت از توحید الهی است؛ نه چیز دیگر. غیر خدا را مقصود بازدید و از این دنیا مقصود باشند و اگر برای کسی جنبه استقلالی پیدا کند، از مصادیق باطل خواهد بود؛ و ما هذه الحياة الدنيا إلا لهو و لعب. (عنکبوت ۶۴:۱)

کفتنی است که مقصود از دنیا غفلت از توحید الهی است؛ نه چیز دیگر. غیر خدا را مقصود بازدید و از این دنیا مقصود باشند و اگر برای کسی جنبه استقلالی پیدا کند، از مصادیق باطل خواهد بود؛ و ما هذه الحياة الدنيا إلا لهو و لعب. (عنکبوت ۶۴:۱)

کفتنی است که مقصود از دنیا غفلت از توحید الهی است؛ نه چیز دیگر. غیر خدا را مقصود بازدید و از این دنیا مقصود باشند و اگر برای کسی جنبه استقلالی پیدا کند، از مصادیق باطل خواهد بود؛ و ما هذه الحياة الدنيا إلا لهو و لعب. (عنکبوت ۶۴:۱)

کفتنی است که مقصود از دنیا غفلت از توحید الهی است؛ نه چیز دیگر. غیر خدا را مقصود بازدید و از این دنیا مقصود باشند و اگر برای کسی جنبه استقلالی پیدا کند، از مصادیق باطل خواهد بود؛ و ما هذه الحياة الدنيا إلا لهو و لعب. (عنکبوت ۶۴:۱)

کفتنی است که مقصود از دنیا غفلت از توحید الهی است؛ نه چیز دیگر. غیر خدا را مقصود بازدید و از این دنیا مقصود باشند و اگر برای کسی جنبه استقلالی پیدا کند، از مصادیق باطل خواهد بود؛ و ما هذه الحياة الدنيا إلا لهو و لعب. (عنکبوت ۶۴:۱)

کفتنی است که مقصود از دنیا غفلت از توحید الهی است؛ نه چیز دیگر. غیر خدا را مقصود بازدید و از این دنیا مقصود باشند و اگر برای کسی جنبه استقلالی پیدا کند، از مصادیق باطل خواهد بود؛ و ما هذه الحياة الدنيا إلا لهو و لعب. (عنکبوت ۶۴:۱)

کفتنی است که مقصود از دنیا غفلت از توحید الهی است؛ نه چیز دیگر. غیر خدا را مقصود بازدید و از این دنیا مقصود باشند و اگر برای کسی جنبه استقلالی پیدا کند، از مصادیق باطل خواهد بود؛ و ما هذه الحياة الدنيا إلا لهو و لعب. (عنکبوت ۶۴:۱)

کفتنی است که مقصود از دنیا غفلت از توحید الهی است؛ نه چیز دیگر. غیر خدا را مقصود بازدید و از این دنیا مقصود باشند و اگر برای کسی جنبه استقلالی پیدا کند، از مصادیق باطل خواهد بود؛ و ما هذه الحياة الدنيا إلا لهو و لعب. (عنکبوت ۶۴:۱)

کفتنی است که مقصود از دنیا غفلت از توحید الهی است؛ نه چیز دیگر. غیر خدا را مقصود بازدید و از این دنیا مقصود باشند و اگر برای کسی جنبه استقلالی پیدا کند، از مصادیق باطل خواهد بود؛ و ما هذه الحياة الدنيا إلا لهو و لعب. (عنکبوت ۶۴:۱)

کفتنی است که مقصود از دنیا غفلت از توحید الهی است؛ نه چیز دیگر. غیر خدا را مقصود بازدید و از این دنیا مقصود باشند و اگر برای کسی جنبه استقلالی پیدا کند، از مصادیق باطل خواهد بود؛ و ما هذه الحياة الدنيا إلا لهو و لعب. (عنکبوت ۶۴:۱)

کفتنی است که مقصود از دنیا غفلت از توحید الهی است؛ نه چیز دیگر. غیر خدا را مقصود بازدید و از این دنیا مقصود باشند و اگر برای کسی جنبه استقلالی پیدا کند، از مصادیق باطل خواهد بود؛ و ما هذه الحياة الدنيا إلا لهو و لعب. (عنکبوت ۶۴:۱)

کفتنی است که مقصود از دنیا غفلت از توحید الهی است؛ نه چیز دیگر. غیر خدا را مقصود بازدید و از این دنیا مقصود باشند و اگر برای کسی جنبه استقلالی پیدا کند، از مصادیق باطل خواهد بود؛ و ما هذه الحياة الدنيا إلا لهو و لعب. (عنکبوت ۶۴:۱)

کفتنی است که مقصود از دنیا غفلت از توحید الهی است؛ نه چیز دیگر. غیر خدا را مقصود بازدید و از این دنیا مقصود باشند و اگر برای کسی جنبه استقلالی پیدا کند، از مصادیق باطل خواهد بود؛ و ما هذه الحياة الدنيا إلا لهو و لعب. (عنکبوت ۶۴:۱)

کفتنی است که مقصود از دنیا غفلت از توحید الهی است؛ نه چیز دیگر. غیر خدا را مقصود بازدید و از این دنیا مقصود باشند و اگر برای کسی جنبه استقلالی پیدا کند، از مصادیق باطل خواهد بود؛ و ما هذه الحياة الدنيا إلا لهو و لعب. (عنکبوت ۶۴:۱)

کفتنی است که مقصود از دنیا غفلت از توحید الهی است؛ نه چیز دیگر. غیر خدا را مقصود بازدید و از این دنیا مقصود باشند و اگر برای کسی جنبه استقلالی پیدا کند، از مصادیق باطل خواهد بود؛ و ما هذه الحياة الدنيا إلا لهو و لعب. (عنکبوت ۶۴:۱)

کفتنی است که مقصود از دنیا غفلت از توحید الهی است؛ نه چیز دیگر. غیر خدا را مقصود بازدید و از این دنیا مقصود باشند و اگر برای کسی جنبه استقلالی پیدا کند، از مصادیق باطل خواهد بود؛ و ما هذه الحياة الدنيا إلا لهو و لعب. (عنکبوت ۶۴:۱)

کفتنی است که مقصود از دنیا غفلت از توحید الهی است؛ نه چیز دیگر. غیر خدا را مقصود بازدید و از این دنیا مقصود باشند و اگر برای کسی جنبه استقلالی پیدا کند، از مصادیق باطل خواهد بود؛ و ما هذه الحياة الدنيا إلا لهو و لعب. (عنکبوت ۶۴:۱)

کفتنی است که مقصود از دنیا غفلت از توحید الهی است؛ نه چیز دیگر. غیر خدا را مقصود بازدید و از این دنیا مقصود باشند و اگر برای کسی جنبه استقلالی پیدا کند، از مصادیق باطل خواهد بود؛ و ما هذه الحياة الدنيا إلا لهو و لعب. (عنکبوت ۶۴:۱)

کفتنی است که مقصود از دنیا غفلت از توحید الهی است؛ نه چیز دیگر. غیر خدا را مقصود بازدید و از این دنیا مقصود باشند و اگر برای کسی جنبه استقلالی پیدا کند، از مصادیق باطل خواهد بود؛ و ما هذه الحياة الدنيا إلا لهو و لعب. (عنکبوت ۶۴:۱)

کفتنی است که مقصود از دنیا غفلت از توحید الهی است؛ نه چیز دیگر. غیر خدا را مقصود بازدید و از این دنیا مقصود باشند و اگر برای کسی جنبه استقلالی پیدا کند، از مصادیق باطل خواهد بود؛ و ما هذه الحياة الدنيا إلا لهو و لعب. (عنکبوت ۶۴:۱)

کفتنی است که مقصود از دنیا غفلت از توحید الهی است؛ نه چیز دیگر. غیر خدا را مقصود بازدید و از این دنیا مقصود باشند و اگر برای کسی جنبه استقلالی پیدا کند، از مصادیق باطل خواهد بود؛ و ما هذه الحياة الدنيا إلا لهو و لعب. (عنکبوت ۶۴:۱)

کفتنی است که مقصود از دنیا غفلت از توحید الهی است؛ نه چیز دیگر. غیر خدا را مقصود بازدید و از این دنیا مقصود باشند و اگر برای کسی جنبه استقلالی پیدا کند، از مصادیق باطل خواهد بود؛ و ما هذه الحياة الدنيا إلا لهو و لعب. (عنکبوت ۶۴:۱)

کفتنی است که مقصود از دنیا غفلت از توحید الهی است؛ نه چیز دیگر. غیر خدا را مقصود بازدید و از این دنیا مقصود باشند و اگر برای کسی جنبه استقلالی پیدا کند، از مصادیق باطل خواهد بود؛ و ما هذه الحياة الدنيا إلا لهو و لعب. (عنکبوت ۶۴:۱)

کفتنی است که مقصود از دنیا غفلت از توحید الهی است؛ نه چیز دیگر. غیر خدا را مقصود بازدید و از این دنیا مقصود باشند و اگر برای کسی جنبه استقلالی پیدا کند، از مصادیق باطل خواهد بود؛ و ما هذه الحياة الدنيا إلا لهو و لعب. (عنکبوت ۶۴:۱)

کفتنی است که مقصود از دنیا غفلت از توحید الهی است؛ نه چیز دیگر. غیر خدا را مقصود بازدید و از این دنیا مقصود باشند و اگر برای کسی جنبه استقلالی پیدا کند، از مصادیق باطل خواهد بود؛ و ما هذه الحياة الدنيا إلا لهو و لعب. (عنکبوت ۶۴:۱)

کفتنی است که مقصود از دنیا غفلت از توحید الهی است؛ نه چیز دیگر. غیر خدا را مقصود بازدید و از این دنیا مقصود باشند و اگر برای کسی جنبه استقلالی پیدا کند، از مصادیق باطل خواهد بود؛ و ما هذه الحياة الدنيا إلا لهو و لعب. (عنکبوت ۶۴:۱)

کفتنی است که مقصود از دنیا غفلت از توحید الهی است؛ نه چیز دیگر. غیر خدا را مقصود بازدید و از این دنیا مقصود باشند و اگر برای کسی جنبه استقلالی پیدا کند، از مصادیق باطل خواهد بود؛ و ما هذه الحياة الدنيا إلا لهو و لعب. (عنکبوت ۶۴:۱)

کفتنی است که مقصود از دنیا غفلت از توحید الهی است؛ نه چیز دیگر. غیر خدا را مقصود بازدید و از این دنیا مقصود باشند و اگر برای کسی جنبه استقلالی پیدا کند، از مصادیق باطل خواهد بود؛ و ما هذه الحياة الدنيا إلا لهو و لعب. (عنکبوت ۶۴:۱)

کفتنی است که مقصود از دنیا غفلت از توحید الهی است؛ نه چیز دیگر. غیر خدا را مقصود بازدید و از این دنیا مقصود باشند و اگر برای کسی جنبه استقلالی پیدا کند، از مصادیق باطل خواهد بود؛ و ما هذه الحياة الدنيا إلا لهو و لعب. (عنکبوت ۶۴:۱)

کفتنی است که مقصود از دنیا غفلت از توحید الهی است؛ نه چیز دیگر. غیر خدا را مقصود بازدید و از این دنیا مقصود باشند و اگر برای کسی جنبه استقلالی پیدا کند، از مصادیق باطل خواهد بود؛ و ما هذه الحياة الدنيا إلا لهو و لعب. (عنکبوت ۶۴:۱)

کفتنی است که مقصود از دنیا غفلت از توحید الهی است؛ نه چیز دیگر. غیر خدا را مقصود بازدید و از این دنیا مقصود باشند و اگر برای کسی جنبه استقلالی پیدا کند، از مصادیق باطل خواهد بود؛ و ما هذه الحياة الدنيا إلا لهو